

i Fremtiden ikke kan forekomme, at et Mindretal i Befolkningen faar de fleste Repræsentanter, hvilket har vist sig at kunne finde Sted efter den nugældende Lov. Det foreslaas derfor her, at der skal kunne disponeres over indtil 3 Suppleringsmandater, saaledes at et Flertal blandt Vælgene deroppe altid faar Flertal i Lagtinget. Det er de to Hovedændringer, der foreslaas. Lovforslaget ser ret omfattende ud, men er det i Virkeligheden ikke, idet det i øvrigt kun er et Optryk af de forskellige Love, vi har, om det foreliggende Emne. Jeg har ment, det vilde være bedst at samle de forskellige Lovbestemmelser i een Lov, og det er altsaa det, der nu foreligger Forslag om.

Jeg fremsætter dernæst *Forslag til Lov om den offentlige Fred paa Folkekirkens Helligdage samt Grundlovsdagen*. Som det vistnok vil være det høje Ting bekendt, har der af Indenrigsministeriet og Justitsministeriet været nedsat et Udvalg til Udarbejdelse af Regler dels med Hensyn til Lukkeloven, dels med Hensyn til Helligdagsloven. Afgrænsningen af disse Loves Omraader har været noget tvivlsom, man vidste ikke altid, om en Sag hørte under Justitsministeriet eller under Indenrigsministeriet. Lovforslaget gaar ud paa at ordne dette Forhold, for saa vidt angaar den offentlige Fred paa Folkekirkens Helligdage samt Grundlovsdagen. Der foreslaas en Ændring i § 2, som jeg kort skal omtale. Det er forbudt at afholde forskellige Forlystelser om Søndagen, men Ministeren har en Bemyndigelse til undertiden at gøre Undtagelse fra denne Regel, for saa vidt angaar Tiden efter Kl. 2; denne Tilladelse er blevet noget udvidet. Jeg anbefaler ogsaa dette Lovforslag til Tingets Velvillie.

Formanden: Handelsministeren har Ordet for at fremsætte det for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Handelsministeren (Tyge Rothe): Det foreliggende Lovforslag om Ændring i Lov Nr. 48 af 28. Februar 1916, saaledes som denne Lov er ændret ved Lov Nr. 202 af 1. April 1919 og Lov Nr. 287 af 30. April 1921, gaar først og fremmest ud paa at anvise en rational Løsning af det stadig lige saa brændende som vanskelige Spørgsmaal om Navigationsskolernes økonomiske Forhold og Statens Forhold til disse Skoler. Som bekendt, ikke mindst for dette høje Ting, har Spørgsmaalet om Navigationsundervisningens hensigtsmæssige Ordning gennem en længere Aarrække været et meget omstridt

Spørgsmaal, der dog for en hel Række Punkters Vedkommende fandt en tilfredsstillende Løsning gennem den nævnte Lov af 1916 i Forbindelse med en samtidig vedtagen Lov om Sønering, Lov Nr. 50 af 28. Februar 1916. Jeg vil anse det for ikke alene unødvendigt, men ogsaa uhensigtsmæssigt at komme tilbage til disse Punkter ved denne Lejlighed, hvor man efter min Mening bør se bort fra den mere teoretiske Side af Navigationsundervisningsspørgsmaalet for saa meget mere at koncentrere sig om den rent praktiske Side af Sagen, nemlig Spørgsmaalet om, hvorledes man bedst tilvejebringer en betryggende og finansielt forsvarlig Skoleordning med Iagttagelse af det størst mulige Hensyn til de hidtil bestaaende Skoler og de Kommuner, som ønsker at bevare disse. Paa dette overordentlig vigtige Punkt, Skolernes økonomiske Forhold, har nemlig den Ordning, som Rigsdagen fastslog gennem Loven af 1916, vist sig ikke at være tilfredsstillende, hvad der er gjort nærmere Rede for i Bemærkningerne til det foreliggende Lovforslag, idet denne Ordning har medført ikke alene en stadig stigende, men ogsaa en uforholdsmæssig Merudgift for Statskassen, uden at den dog har tilvejebragt nogen sikker eller varig Bedring af Skolernes Kaar.

Som det fremgaar af Lovforslagets Punkt 8, der gaar ud paa en Ændring af Lovens 5te Afsnit angaaende godkendte Navigationsskoler, foreslaas Opgaven nu løst gennem en Samvirken mellem Staten og de paagældende Kommuner, i København dog Foreningen til Søfartens Fremme, og saaledes, at Kommunerne, henholdsvis denne Forening, paatager sig visse Forpligtelser, der kortelig kan betegnes som Levering af Bygninger med Tilbehør, medens Staten for sit Vedkommende helt eller delvis paatager sig Garantien for Skolernes forsvarelige Drift. Ved de Undersøgelser og rent foreløbige eller maaske rettere sagt forberedende Forhandlinger, som Ministeriet i den Anledning har foretaget, har det vist sig, at de paagældende Kommuner og den nævnte Forening i det store og hele har erkendt Berettigelsen af de Synspunkter, som Ministeriet har gjort gældende, og de har derfor ogsaa alle uden Undtagelse erklæret sig villige til at paatage sig de nævnte Udgifter. Det fornødne Grundlag for en økonomisk Ordning foreslaas i øvrigt tilvejebragt derved, at man begrænser Skibsførerundervisningen til enkelte af Skolerne og nedlægger Skolen i Rønne, som man vistnok med Rette kan sige, at Udviklingen er løbet tolt fra. Lovforslaget aabner paa den anden